

عنوان مقاله:

بررسی حکم فقهی حضور شخص مبتلا به کرونا در مجامع عمومی

محل انتشار:

همایش ملی کرونا در آینه قرآن و اندیشه های فقهی و حقوقی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمدجواد صفایی - دانش پژوه سطح ۳ حوزه علمیه قم و عضو گروه فقه پزشکی مرکز فقهی ائمه اطهار

مهدی آزادپرور - دکتری فلسفه و کلام اسلامی، دانشکده الهیات، دانشگاه قم و استاد سطوح عالی حوزه علمیه قم

محمد فایزی - سطح ۴ حوزه علمیه قم و استاد سطوح عالی حوزه علمیه قم.

خلاصه مقاله:

از مباحث مهم زمان حاضر بررسی احکام فقهی مرتبط با ویروس کرونا است. هرچند این ویروس جدید است اما در گذشته بیماری های مسری و واگیردار متعددی بوده است که می توان برای استنباط احکام مربوط به کرونا، کلمات قدما پیرامون این بیماری ها را مورد جستجو قرار داد. بحثهای فقهی پیرامون این بیماری دو جهت دارد، اولین جهت بررسی حکم تکلیفی آن است که برای استنباط این حکم میتوان از ادله ی فقهی حرمت قتل، حرمت ظلم و ایذاء مومن، حرمت تصرف در جان و مال غیر و حرمت ضرر زدن به دیگران کمک گرفت. حکم تکلیفی استنباط شده، حرمت انتقال بیماری و وجوب حفظ نفس از ابتلا به این بیماری است. جهت دیگر بحث، بررسی حکم وضعی و ضامن بودن ناقل بیماری است که با این که اصل اولی، استصحاب عدم ضمان است اما با توجه به ادله ی فقهی موجود در بحث قصاص، دیه و كفاره، روشن میشود که مبتلا کردن دیگران موجب مسئولیت کیفری برای شخص ناقل میشود و ضامن کلیه خسارات وارده به زیان دیده است. همچنین در مورد ضررهای مالی نیز با توجه به قاعده اتلاف و در صورت اثبات تسبیب، ضمان ثابت میشود.

کلمات کلیدی:

بیماری مسری، کرونا، ایذاء مومن، ظلم، ضمان، ضرر.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1558342>

